6. Մագբաղա (Մատթ. ԺԵ. 39). — Տիբերիայէն 4 քմ. լերան ստորոտը որ Ուսաի կ Համամ կողմը Մեսիկ անունով գիւղ մըն է, կը գտնուին պատերու մնացորդներ և երկու աշտարակ։ Էլ Մէճտէլը հին Մագբաղան՝ արամերէն ձև մը որ կը համապատասխանէ եբրայեցերէն Միկտոլի որ կը նշանակէ աշտարակ կամ բերդ։

Երբ Յիսուս Մագթաղա գնաց Փարիսեցիները գացին գտան և Անորմէ խնդրեցին երկինքի մէջ նշան մը՝ փորձելու համար զԱնիկա, բայց Յիսուս պատասխանեց. «Ազգ չար և չնացող նշան խնդրէ, և նշան մի տացի նմա, բայց նշանն Յովնանու մարգարէին» (Մատթ. ԺԶ. 1–5)։

Էլ–Մեսիկը Մարիամ Մագդաղենացիին հայրենիքն է. անիկա այն բարեպաշտ կիներէն էր որ կը հետևէին Փրկչին առաքելական քարոզութեանց ընթացքին։ Այս Մարիամը՝ ըստ Ղուկասու, (Ը. 2) եօթն դևերէն ազատուած է, նաև այն մեղաւոր կինն է որուն անունը Ղուկաս փափկանկատութեամբ չի յայտներ, ա՛յն ապաշխարողը որ Փարիսեցիին տունը գնաց հաւանաբար կափառնաւում, աստուածային Փրկչին ոտքերը արցունքներով լուալու եւ օծելու զանոնք անուշահոտ իւղով (Ղուկ. Է. 37)։

Պետրոս եպս. Սեբաստացիին (Դ. դար) մէկ գրքուածքին մէջ կը կարդացուի. «Տիբերիոյ մէջ Մագթաղայի եկեղեցին կը վկայէ թէ Փրկիչը Մարիամ Մագդաղենացիէն հանած է եօթն դևեր»։ 570ին Թէոդոս կը գրէ. «Տիբերիայէն ի Մագթաղա՝ ուր էր Մա-

---

թեամբ նուիրագործուած տեղերը (տե՛ս Փոկաս, Migne, P. G. 133, հաս. 937)։